

Henryk Janocha, Franciszek J. Lachowicz

Bogucino, gm. Kołobrzeg. Stanowisko
6

Informator Archeologiczny : badania 13, 103-104

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BISKUPICE, gm. Brwinów
woj. warszawskie

patrz
okres wpływów rzymskich

BOGUCINO, gm. Kołobrzeg
Stanowisko 6

Konserwator Zabytków
Archeologicznych i Muzeum
Okręgowe w Koszalinie

Badania prowadzili mgr Henryk Janocha i mgr Franciszek J. Lachowicz. Finansował WKZ A w Koszalinie. Trzeci sezon badań. Osada z okresu lateńskiego i wczesnorzymskiego.

Po siedmioletniej przerwie, wznowione zostały prace badawcze na części osady najbardziej zagrożonej niszczeniem przez eksploatację piasku. Prace badawcze skoncentrowano w plaśnicy nr 1, położonej w północnej części wzniesienia morenowego. Przebadano północno-wschodni skraj wybieżyska piasku na długości 270 m, głównie dla wyeksplorowania występujących w nim obiektów zabytkowych.

Odkryto dalszych 13 obiektów, w tym 9 jam spaleniskowych, 2 paleniska kamienne oraz warstwę kulturową ciągnącą się pasmami na ogólnej długości 70 m. Jamy spaleniskowe w rzucie poziomym miały kształty zbliżone do kolistych i owalnych, o średnicy od 60 do 160 cm i miąższości od 20 do 50 cm. Trzy spośród nich zawierały materiały zabytkowe w postaci ułamków naczyń glinianych. Paleniska, w rzucie poziomym, o kształtach zbliżonych do owalu i średnicy od 130 do 250 cm, zbudowane były z drobnych i średniej wielkości kamieni ułożonych w jednej warstwie na podłożu piasku, popiołu, polepy i węgla drzewnych. Wystąpiły w nich pojedyncze ułamki naczyń glinianych.

Na znacznej przestrzeni badanej plaśnicy, wystąpiły odcinki warstwy kulturowej o uchwyconej długości 20 m, 15 m, 13 m, 8 m. Na zawartość tej warstwy składał się ciemny piasek zmieszany ze spalenizną, węglem drzewnym, pojedyncze osmolone kamienie i grudki polepy oraz ułamki naczyń glinianych. Warstwę tę wiązać można ze spalonymi zabudowaniami mieszkalnymi i gospodarczymi.

Ruchomy materiał zabytkowy jest na ogół dość skromny i ogranicza się w zasadzie do ceramiki. Zebrane ułamki pochodzą z różnych typów naczyń, zarówno grubościennych o powierzchniach schropowaconych, jak i gładzonych, cienkościennych o podobnej fakturze. Na ogół w zebranych materiałach dają się wyróżnić takie formy, jak: naczynia baniaste z dwoma uchwytnymi zgrubiałą lub facetowaną krawędzią, naczynia wazowate z zaokrąglonym brzuścem i stożkową szyjką, naczynia dwustożkowate oraz kubki baniaste i wysmukłe. Część zebranych ułamków posiada dość bogaty ornament z motywami geometrycznymi, motywami różnych ukośnych nacięć i kresek, punktów itp. Zdecydowana większość zebranego materiału ceramicznego jest charakterystyczna i typowa dla okresu późnolateńskiego i wczesnorzymskiego.

Znaleziono tu również podobnie jak w latach poprzednich, ułamki

naczyń i szpilę brązową z główką typu wrzecionowatego przynależne chronologicznie do ludności kultury pomorskiej z wczesnego i środkowego okresu lateńskiego. Na tej podstawie można wnosić, że na omawianym wzniesieniu istniało również osadnictwo kultury łużyckiej.

Z uwagi na duże zagrożenie obiektu przez ciągłą eksploatację żwiru, należałoby prace badawcze kontynuować, w znacznie szerszym zakresie.

BRZESK KUJAWSKI
woj. włocławskie
Stanowisko 3

patrz
neolit

CHWARZNO, gm. Stara Kiszewa
woj. gdańskie

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Gabriela Jeziorska. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury wschodniopomorskiej oraz groby z okresu wpływów rzymskich.

Badania cmentarzyska skoncentrowane były na południowym stoku wzniesienia. Objęto nimi prostokąt o wymiarach: 21 x 15 cm. W obecnym sezonie odkryto:

- 4 groby skrzynkowe, które zawierały od 1 do 7 popielnic,
- 2 groby popielnicowe z obstawą kamienną,
- 1 dziecięcy grób popielnicowy bez obstawy, wkopany w miejsce palenia ognia, rolę popielnicę spełniał czerpak przykryty misą;
- konstrukcję kamienną,
- miejsce ciałopalenia.

Groby występowały na głębokości 25-30 cm, zaś w jednym przypadku pionowe ściany skrzyni występowały ponad powierzchnię. Zły stan zachowania wszystkich znalezionych naczyń spowodowany był silnym nawilgoceniem słabo wypalanej gliny, co sprawiło wiele trudności przy wyróżnianiu form ceramicznych bez uprzedniego wyklejenia. W terenie udało się jedynie wyróżnić naczynia baniaste i wazowate ze stożkową szyjką oraz czerpaki, misy i dzbanki. Z metali znalezionych na cmentarzysku wyróżniono szczypce do depilacji owłosienia i kolczyki składające się z kółek, łańcuszków i paciorków.

Konstrukcja kamienna - to dwa rzędy głazów rozwidlające się, częściowo zniszczone orką. Konstrukcję przebadano fragmentarycznie, zostawiając odsłonięcie jej w całości na przyszły sezon.

W odległości 7 m na północ od wspomnianej konstrukcji, na szczycie wzniesienia, odsłonięto częściowo miejsce palenia zwłok /ustrynę/. Były to płytkie wgłębienia w piasku, wyłożone grubą warstwą gliny i brukiem kamiennym. Pomiędzy kamieniami zalegała 20 cm warstwa popiołu